

“Όταν κρίνει κανείς, φεύγει η χάρη του Θεού”

/ [Αγιορείτικα](#)



Γέροντος Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτου

Όταν κρίνει κανείς, φεύγει η χάρη του Θεού. Γι' αυτό ας μην κρίνουμε τον αδελφό μας, ας μην ανακατευόμαστε στην ζωή του, ας μην τον κατηγορούμε για τίποτε, διότι για μας είναι άγιος. Χθες όμως αμάρτησε, πήγε με μια γυναίκα. Εμάς δεν μας ενδιαφέρει τι έκανε, για μας παραμένει άγιος. Πώς μπορούμε να γνωρίζουμε αν από χθες μέχρι σήμερα δεν μετανόησε, δεν έκλαψε; Πώς μπορούμε να γνωρίζουμε αν ήταν μεθυσμένος και δεν καταλάβαινε τι έκανε; Το μη κρίνειν, το μη εισέρχεσθαι στην ζωή του άλλου είναι ένα τείχος των “εν γνώσει πολεμούντων”. Είναι απαραίτητη η γνώση. Εάν δεν την έχεις, τίποτε δεν κάνεις, ούτε Θεόν μπορείς να έχεις.

Όταν όμως κατηγορείς τον άλλον, όταν τον κρίνεις, όταν μπαίνεις στην ζωή του με την σκέψη σου, με την διάθεσή σου, με την απαίτησή σου, με τον λόγο σου, με

την συμβουλή σου, τότε καταλύεις το “τείχος εν αγνωσία” και μένεις αθωράκιστος, στην διάθεση των πονηρών βελών του δαίμονος.